

V. 38.

192 132 (85)
M.G.
79

Data în fața noastră.

Lt. colonel,

Ciril Horia Horatiu

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul COLEȘNICENCO NICOLAE zis Sandu, născut la 5 decembrie 1944 în orașul Galați, fiul lui Mihai și al Vasilica, de profesie strungar, în prezent fără ocupație, absolvent a 7 cl. elementare și 3 profesionale, domiciliat în Galați str. Traian nr. 126.

De bună voie vin în fața org. securității statului și declar următoarele:

15c

În perioada martie 1974 - ianuarie 1976 am fost încarcerat în Form. M. A. I. Satu Nou, pentru executarea unui mandat de 2 ani pentru înșelăciune în deșănă avutului obșteșc.

În toamna anului 1974 am cunoscut în această formațiune locuind în același dormitor, pe numitul VOLCINSCHI RAUL despre care am aflat inițial de la deținuții care-l cunoșteau mai demult și ulterior din discuțiile pe care le-am avut personal cu acesta, că este medic de profesie și un om bine pregătit intelectual.

Deoarece mă frapa formațiunea sa intelectuală, am început să-i cultiv prietenia, la început el fiind foarte rezervat în discuții, ba la un moment dat creșind chiar că sînt omul securității, datorită unor discuții pe care le avusesem cu el în legătură cu activitatea lui Maiorescu, datorită perseverenței mele, am reușit să-i câștig încrederea și să creșez o atmosferă propice discuțiilor.

Aveam multe întrebări să-i pun și apeleam cu mare încredere în erudiția sa, discuțiile fiind variate ca temă, trecînd de la un subiect la altul în funcție de întrebările mele. Am discutat cu acesta, istorie, artă, politică, economie politică, filozofie, psihianaliză și altele, discuții care la început le purtam în doi, ulterior prietenul meu DUNCRANU C. a început să participe și acesta la discuțiile noastre..

Din lecturile pe care le făcusem personal, anterior știam că unele tablouri ale impresionistilor se vindeau la prețuri fabuloase și discuția noastră, sau mai bine zis întrebările pe care i le puneam acestuia au început să devin

tot mai evidente în sensul că ne interesa colecția particulare din țara noastră unde existau asemenea piese. Din oțte mi-am dat seama că el a însușit interesul nostru, astfel că nu după mult timp am ajuns la următoarea înțelegere cu Volcinschi Raul:

El urma să ne dea locurile unde puteam găsi tablouri de genul celor declarate mai sus și pe care el le putea stabili prin cunoștințele sale. De asemenea, tot el urma să stabilească autenticitatea lor. În schimb eu și cu DONCEANU urma să-i aranjăm colaborarea cu niște băieți de acțiune cu ajutorul cărora să organizăm spargeri la locurile și persoanele indicate pentru a sustrage valori oțte și pentru acțiuni cu caracter terorist. Acest grup de șoc de genul TUPAMAROS-ilor după cum spunea el pe care voia să-l înființeze la București și urma să fie finanțat din spargeri, printre altele spunea Volcinschi ar urma să întreprindă măsuri pentru răpirea membrilor familiei șefului statului gândindu-se chiar la răpirea fiicei acestuia ce se află la studii în Elveția, după cum spunea el, pentru a-l determina pe șeful statului să părăsească țara.

Eu și cu DONCEANU spunea Volcinschi după ce ne eliberam urma să pătrundem în casa amantei lui Ghe. Apostol ce domiciliază undeva prin Piața Aviatorilor - Donceanu cunoaște precis adresa deoarece el primise sarcina să supravegheze casa până la eliberarea lui Volcinschi - unde se găseau documente importante care să-i permită a-și da seama de atmosfera dintre guvernele română și sovietică, având în vedere faptul că Ghe. Apostol în perioada când trăia Dej se bucura de sprijin rusesc și că și în prezent are relații neoficiale cu aceștia.

De conținutul acestor documente, spunea Volcinschi, depindea direcția în care urma să-și orienteze activitatea de viitor, având în vedere chiar și o finanțare materială și pecuniară din partea sovieticilor. La întrebarea mea de ce nu face sovieticii aceasta, Volcinschi mi-a răspuns că în cazul că o asemenea acțiune întreprinsă direct de sovietici ar eșua, ar ieși un scandal internațional, aceștia fiind acuzați de intervenție în treburile interne a altor state, lucru